

# РЕШЕНИЕ

№ 1961

гр. София, 26.03.2014 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 14.03.2014 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков**

**ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева**

**Светлана Димитрова**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **153** по описа за **2014** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Б. Б. Г., срещу решение от 21.11.2013 г. по НАХД № 21835/2012 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 22-2204424/23.05.2012 г., издадено от Дирекция „Инспекция по труда“ – С. /Д „ИТ“ – С./, с което на касатора на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 26, т. 1 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /Наредба № 2/22.03.2004 г./. Твърди се, че решението е неправилно, постановено при нарушение на материалния закон. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. В съдебно заседание, явява се лично с адвокат Ш..

Ответникът, представляван от юрисконсулт З., взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 21.11.2013 г. по НАХД № 21835/2012 г., СРС е изменил НП № 22-2204424/23.05.2012 г., издадено от Директор на Д „ИТ“ - С., с което на Б. Б. Г. е наложена „глоба“ на основание чл. 413, ал. 2 от КТ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева, като е намалил глобата на 1000 (хиляда) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Решаващия състав на АССГ споделя доводите на СРС, че касатора е правилно санкциониран на основание чл. 413, ал. 2 от КТ - „Работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв”. Смесовото и логическо тълкуване на тази норма е несъмнено – административно наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. В процесния случай АНО правилно е приел фактическо неизпълнение на това задължение от страна на техническия ръководител, произтичащо от разпоредбата на чл. 26, т. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г., въз основа на което е формирал законосъобразен извод за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя в хипотезата на чл. 413, ал. 2 от КТ. Съгласно чл. 26, т. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г., техническият ръководител изпълнява и контролира спазването на изискванията на ЗБУТ. Същото задължение е вменено и в т. 15 от длъжностната характеристика на Г.. Безспорно в процесния случай е установено, че след като не е организиран контрола по спазването на изискванията на ЗБУТ, касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на административното нарушение описано в АУАН и НП.

Настоящият съдебен състав счита, че районният съд правилно е изменил НП, като е взел предвид, че в хода на делото не са ангажирани никакви доказателства в подкрепа на извършени други нарушения и е преценил, че справедливата санкция за нарушителя следва да е в минималния размер предвиден в санкционната норма – „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 21.11.2013г. по НАХД №21835/12г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.